



| |
|--|
| Repertoriumnummer 2015 / |
| Datum van uitspraak 17 november 2015 |
| Rolnummer 2014/AB/756 |

Uitgifte

| |
|----------------|
| Uitgereikt aan |
| op |
| € |
| JGR |

Arbeidshof te Brussel

derde kamer

Arrest

ARBEIDSRECHT - arbeidsovereenkomst bediende
tegensprekelijk arrest
heropening der debatten

K. P.

appellant,

vertegenwoordigd door mr. DURNEZ Johan, advocaat te 3050 OUD-HEVERLEE, Waversebaan 134 A en door mr. SOETE Thomas en mr. CARETTE Nicolas, advocaten te 2600 BERCHEM (ANTWERPEN), Prins Boudewijnlaan 18

tegen

TIENSE SUIKERRAFFINADERIJ NV, met maatschappelijke zetel te 1150 SINT-PIETERS-WOLUWE, Tervurenlaan 182 en uitbatingszetel te 3300 TIENEN, Aandorenstraat 1, ,
geïntimeerde,
vertegenwoordigd door mr. VANAVERBEKE Luc, advocaat te 2018 ANTWERPEN, Graanmarkt 2

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 24-04-2014 door de arbeidsrechtbank te Leuven, 1^{ste} B kamer (A.R. 13/1113/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 23 juli 2014,
- de conclusies voor de appellant,
- de conclusies voor de geïntimeerden,

- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 20 oktober 2015, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op heden.

*

I. FEITEN EN RECHTSPLEGING

1. Op 21 februari 1994 ondertekenden de heer P. K. en de nv Tiense Suikerraffinaderij (hierna afgekort als TS) een bediendecontract van onbepaalde tijd, waardoor de heer K. met ingang van 1 mei 1994 in dienst kwam als kaderlid.
2. Op 1 maart 2005 werd hij lid van het Uitvoerend Comité en directeur van het Operationeel Departement van TS; hij werd daardoor de tweede in rang wat betreft de Belgische uitbating binnen de TS-groep met enkel de afgevaardigde bestuurder, de heer T. H., en de Raad van Bestuur, boven zich. Klaarblijkelijk werd op dat ogenblik een aangepaste arbeidsovereenkomst opgemaakt, die echter door partijen niet wordt voorgelegd. Wel brengt de heer K. een bijlage 1 d.d. 30 mei 2008 aan deze arbeidsovereenkomst voor. Hierin werd zijn functie uitgebreid naar Hoofd van de 'Sugar Conversion and Sales products' van de groep.
In deze bijlage werd hem een herzienbare vaste jaarlijkse bezoldiging van € 162.978 toegekend, aangevuld met een veranderlijke individuele prestatie-bezoldiging, bestaande uit een % van de jaarlijkse bezoldiging (met een maximum van 30%), te bepalen door de afgevaardigde bestuurder en betaalbaar uiterlijk eind april en tevens aangevuld met een veranderlijke collectieve bezoldiging op basis van € 400 per eurocent dividend van de groep. Ook worden hem een aantal voordelen toegekend, waaronder een groepsverzekering, een bedrijfswagen, representatiekosten, telefoonverbinding en statutaire personeelsvoordelen.
3. Eind april 2013 ontstond er een meningsverschil tussen de heer K. en afgevaardigde bestuurder H. over het ontslag van de rechterhand van de heer K., mevrouw V. M.. Volgens de heer K. is zijn weigerachtige houding m.b.t. dit ontslag de echte reden van zijn ontslag met dringende redenen.

Volgens TS werd dit meningsverschil bijgelegd op een vergadering van 3 mei 2013.

4. Wel bevestigt TS dat n.a.v. de ontslagbespreking met de vader van mevrouw V. M. d.d. 2 mei 2013, deze gewag heeft gemaakt van gevoelige informatie, naar aanleiding waarvan op een vergadering van 3 mei 2013 aan de heer K. gevraagd werd of *'er iets was o.m. in zijn relatie met de nv Lagrou, waarvan hij vond dat hij (= de heer K.) hen (TS) diende te informeren'*. Naar aanleiding van de uitlating van vader V. M. was immers een intern onderzoek opgestart naar de orders en facturatie tussen de aannemer Lagrou en TS enerzijds en de rol hierin van de heer K. anderzijds.

5. Omwille van belangenvermenging en onregelmatigheden besliste de Raad van Bestuur op 5/6 mei 2013 tot ontslag wegens dringende redenen van de heer K. .

Dit ontslag werd hem op 6 mei 2013 betekend.

Op 10 mei 2013 werden hem de redenen meegedeeld, als volgt:

(1) U was tewerkgesteld als Executive Directeur Operations. In die functie maakte u, naast de heren H. en P., deel uit van het Uitvoerend Comité van de vennootschap. Als Executive Directeur Operations was u ondermeer bevoegd voor de productie en aankoop. Aldus was u de eindverantwoordelijke voor alle (grote) werken binnen de vennootschap in alle productievestigingen van Tiense Suiker in België inclusief hoofdkwartier Tienen.

Het spreekt voor zich dat u in die functie ervoor dient te zorgen dat u volledig onafhankelijk blijft van de aannemers aan wie door onze vennootschap werken worden toevertrouwd. Er mag geen zweem van belangenconflict of belangenvermenging ontstaan of bestaan.

(2) Naar aanleiding van het ontslag van D. V. M. heeft E. S. een gesprek gehad op donderdagavond 2 mei met de vader van D. V. M. . Tijdens dit gesprek heeft de vader van D. V. M. medegedeeld dat zijn dochter kennis zou hebben van informatie die de vennootschap zou kunnen schaden. Naar aanleiding van dit gesprek heeft E. S. op 3 mei een gesprek gehad met D. R., Region Director en K. S., Directrice Controlling. Beiden bevestigden hun vermoeden van dubieuze praktijken in de relatie P. K. , Tiense Suiker en Lagrou NV.

(3) Op vrijdag 3 mei heeft dhr. H., afgevaardigd bestuurder van de vennootschap, in aanwezigheid van dhr. E. S. , personeelsdirecteur, u gevraagd of er iets was waarvan u vond dat u de vennootschap diende te informeren. U heeft hierop ontkennend geantwoord.

(4) Opvolgend intern onderzoek heeft uitgewezen dat de firma Lagrou (en aanverwante vennootschappen) sedert de afgelopen twee jaren een exponentieel verhoogde omzet heeft gerealiseerd op werken voor onze vennootschap.

Daaropvolgende bevraging bij diverse personeelsleden heeft ons geleerd dat het uw uitdrukkelijke instructie was om een hoofdmoot van de werken aan de vennootschap Lagrou toe te wijzen.

Zo hebben de heren M. V., D. R., J. I., R. C., F. V. H. en anderen verklaard dat de firma Lagrou systematisch diende aangewezen te worden op uitdrukkelijke instructie van uzelf.

Meerdere van deze mensen hebben op vrijdag 3 mei, zaterdag 4 mei en zondag 5 mei 2013 verklaard dat zij dit zelf een ongezonde situatie vonden.

(5) In 2009 werd besloten om de directeurswoning gelegen in verkoop te stellen. U heeft in augustus 2009 aangegeven kandidaat te zijn om deze woning privé aan te kopen, uiteraard in de staat, door u gekend, waarin de woning zich toen bevond. De mogelijke aankoop heeft

U nadien meerdere malen bevestigd. De verkoopsakte werd uiteindelijk ondertekend op 21 oktober 2011. Op uw aanvraag werd de koop opgedeeld in:

- een naakte eigendom van Dhr. en Mevr. K. –B.*
- het vruchtgebruik ten voordele van de firma Villa Mosa sprl*

U heeft voor de renovatiewerken aan deze woning hoofdzakelijk een beroep gedaan op de groep Lagrou. De heer V. van Lagrou N. V. heeft ons op dinsdag 7 mei 2013 verklaard dat de renovatiewerken een totaal bedrag van '1.210,268,07 €' hebben gekost.

Het grootste deel, zo niet alle renovatiewerken waren reeds volledig uitgevoerd toen de authentieke verkoopsakte op 21 oktober 2011 werd ondertekend.

(6) Zoals hierboven reeds vermeld heeft E. S. op datum van donderdag 2 mei een gesprek gehad met D. R. en K. S. waarbij door beide personen werd aangegeven dat er verschillende 'dubieuze' facturen van de firma Lagrou zouden zijn.

E. S. heeft hiervan op 3 mei verslag uitgebracht bij de heer H. . Na het gesprek dat dhr. H. en dhr. Stiers op 3 mei met u hebben gehad, werd besloten om de facturen van Lagrou te onderzoeken. Dit onderzoek heeft geduurd tot zaterdag 4 mei 2u.

Op zaterdag 4 mei werden bovendien de volgende directeurs en kaderleden geconfronteerd met de bevindingen van dit onderzoek; M. V., D. R. , R. C., K. S., I. P. en anderen.

Op zaterdag 4 mei 2013 heeft dhr. H. de volgende personen op de hoogte gebracht: Prof. Dr. M. K., Voorzitter van de Raad van Bestuur en Dr. L. G., lid van de Raad van Bestuur. Op zondag 5 mei 2013 werd vastgesteld dat in die omstandigheden een verdere samenwerking met u onmiddellijk en definitief onmogelijk was geworden en werd besloten om uw arbeidsovereenkomst te beëindigen om dringende reden. Dit werd U op 6 mei 2013 betekend.

De Raad van Bestuur heeft op maandag 6 mei 2013 dit ontslag bekrachtigd.

(7) De concrete bevindingen zijn de volgende:

a. U heeft een aantal kosten i.v.m. de renovatie van de woning te Bas-Oha ten laste van de vennootschap gelegd. Aldus is gebleken, dat u op 10 maart 2010 opdracht heeft gegeven om, op kosten van de vennootschap, de elektriciteit in de woning te versterken van monofase naar drie fasen.

Tevens heeft u in de periode van februari 2010 tot juni 2010 verschillende containers bij de firma SITA besteld. De kost voor huur en weghalen werd ten laste van de vennootschap gelegd.

Er is ook gebleken dat de kosten voor "verbruik" van elektriciteit, water, gas en telefonie gedurende de hele periode van de renovatiewerken, zijnde een periode dat de woning onbewoond was, en zelfs tot 7 maanden na de ondertekening van de authentieke akte ten laste van de vennootschap werden gelegd.

b. De heer R. C. heeft op zaterdag 4 mei melding gemaakt van onaanvaardbare praktijken m.b.t. de werken aan het labo (uitgevoerd in februari 2013) voor het verwijderen van asbest. Dit werk werd in uw opdracht uitbesteed aan de N. V. Lagrou. Deze diende voor deze werken een beroep te doen op een gecertificeerde onderaannemer.

De N. V. Lagrou heeft eind januari 2013, zoals dat binnen onze vennootschap de gewoonte is voor grotere projecten, drie offertes opgevraagd.

De N. V. Lagrou heeft offertes ontvangen van de volgende onderaannemers:

- N. V. Laurenty voor een bedrag van 42.170 €;
- BVBA Asbest Partners België voor een bedrag van 48.620€;
- N. V. Asbestos Removal voor een bedrag van 185.870€.

Besloten werd om de werken uit te besteden aan de BVBA Asbest Partners België nadat deze bereid was gevonden om zijn prijs voor de werken te herleiden tot 45.000€. Onze vennootschap had overigens in het verleden reeds met voldoening een beroep gedaan op deze vennootschap in rechtstreekse aanneming.

De werken werden door de BVBA Asbest Partners België uitgevoerd. Een factuur ten bedrage van 45.000€ werd aan de N.V. Lagrou overgemaakt.

De N.V. Lagrou heeft voor deze werken een bedrag van 230.900€ in rekening gebracht. Dit werd door u op 21 februari 2013 goedgekeurd.

c. Op 18 februari 2013 wordt door de BVBA VID, een bedrijf uit de groep Lagrou, een factuur ten bedrage van 176.160€(+ BTW) aan onze vennootschap overgemaakt. U heeft dit in een order van 19 februari 2013 goedgekeurd en bevestigd.

De factuur heeft betrekking op diverse tuin- en andere werken die in de loop van 2013 rond de Witte Villa, eigendom van de Tiense Suikerraffinaderij, zouden worden gedaan, zoals 22 wekelijkse maaibeurten (tbv. 47.300€) en snoeien planten en bloemen + scheren hagen (tbv. 13.500€).

Deze werken werden evenwel door onze vennootschap uitbesteed aan de VZW De Beschutte Werkplaats Blankendale in gevolge een jaarlijks verlengd contract (sedert 1 januari 2012), waarbij de verlenging werd ondertekend op 19 maart 2013. Het is ook deze laatste vennootschap dat deze werken effectief uitvoert.

We kunnen dus niet anders dan vaststellen dat de factuur van VID van 18 februari 2013 minstens voor deze posten vals is. Als Executive Directeur Operations was u uiteraard goed op de hoogte van onze samenwerking met Blankendale voor deze werken.

(8) Eén en ander is veel duidelijker geworden uit het onderhoud dat wij op dinsdag 7 mei 2013 met de heer L. Van Hove hebben gehad.

De heer Van Hove heeft ons hierbij een overzicht overgemaakt van de kosten van de renovatiewerken door Lagrou uitgevoerd aan de woning te Bas-Oha. Dit overzicht toont een totale kost van 1.210.268,07 € in drie kolommen:

- Een rode kolom met een bedrag van 22,952,98€ ten laste van 'RT Wanze';
- Een zwarte kolom met een bedrag van 401,963,20€ ten laste van P. K. ;
- Een groene kolom met een bedrag van 785.351,89€ ten laste van Japon à la Carte,

Naast de factuur aan RT, die door ons werd betaald, zou nog een bedrag van 624.954,67€ openstaan.

Dhr. V. H. heeft ons uitgelegd, dat hij met u een afspraak heeft gemaakt voor de betaling van het openstaand saldo. Zo zou ondermeer door Lagrou NV of een vennootschap van de groep Lagrou u een lening van 540.000 € worden toegekend waarvoor deze vennootschap een hypotheek op het huis te Bas-Oha zou hebben genomen.

(9) Aldus is duidelijk dat u zichzelf in een situatie van belangenconflict heeft gesteld en dat u zich schuldig heeft gemaakt aan belangenvermenging en zelfs aan misbruik van vennootschapsgoederen.

Dit is onaanvaardbaar voor elk personeelslid, en des te meer voor U in uw functie als Executive Directeur Operations en lid van het Uitvoerend Comité.

6. Tussen 7 en 27 mei 2013 vond er tussen partijen e-mailcorrespondentie plaats over de afrekeningen na dit ontslag. (stuk 107 van de heer K.)
7. Op 18 juni 2013 bracht de heer K. dagvaarding uit lastens TS waarbij hij de dringende redenen betwistte, rechtsmisbruik inriep en een juiste afrekening vroeg.

Na aanpassing van de bedragen in conclusies vorderde hij betaling van

- Een opzeggingsvergoeding van 21 maanden of € 818.990,80
 - Een schadevergoeding willekeurig ontslag van € 233.997,36
 - Bonussen/variabel loon van € 163.570,88
 - Niet opgenomen recuperatiedagen van € 124.069,56
 - Schadevergoeding wegens niet toekennen outplacement van € 14.000
- Vermeerderd met wettelijke intresten en gerechtskosten

Tevens vroeg hij afgifte van de overeenstemmende sociale documenten onder verbeurte van een dwangsom.

Samen met de dagvaarding betekende de heer K. een persoonlijke commentaar van 20 blz. op zijn ontslag.

TS stelde een tegenvordering in betaling van € 27.471,31 in terugbetaling van onkosten renovatie aan de woning te Wanze.

8. Bij vonnis van 24 april 2014 van de arbeidsrechtbank te Leuven werd de hoofdvordering afgewezen als ontvankelijk, doch ongegrond en werd de tegeneis toegekend als ontvankelijk en gegrond. Dit vonnis werd door TS aan de heer K. betekend op 27 juni 2014.

9. Bij verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van het arbeidshof te Brussel op 23 juli 2014, tekende de heer K. hoger beroep aan tegen dit vonnis en vroeg hij betaling van:

- Een opzeggingsvergoeding van 21 maanden of € 1.017.399,39, minstens € 818.990,80
- Een schadevergoeding willekeurig ontslag van € 233.997,36
- Bonussen/variabel loon van € 269.636,98, minstens € 163.570,88
- Niet opgenomen recuperatiedagen van € 124.069,56
- Achterstallig loon of € 25.875,16
- Schadevergoeding wegens niet toekennen outplacement van € 14.000

Vermeerderd met wettelijke intresten en gerechtskosten

Tevens vroeg hij afgifte van de overeenstemmende sociale documenten onder verbeurte van een dwangsom.

Ook vroeg hij storting van de bedragen die na het ontslag wegens brugpensioen aan AG Insurance werden teruggestort en bij toepassing van art. 877 Ger. W. voorlegging van stukken hieromtrent.

Tenslotte deed hij een getuigenaanbod, vroeg hij voorlegging van stukken m.b.t. de boekhouding en vroeg hij de aanstelling van gerechtsdeskundige boekhouding en/of architect.

II. BEOORDELING

10. Gelet op de betekening van het vonnis op 27 juni 2014 werd het hoger beroep van 23 juli 2014 tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, wat niet wordt betwist.

De dringende reden.

De tijdigheid en de drie werkdagentermijn.

11. Op grond van artikel 35, 3° lid van de arbeidsovereenkomstenwet mag een ontslag om dringende reden niet meer worden gegeven, wanneer het feit ter rechtvaardiging ervan sedert ten minste drie werkdagen bekend is aan de partij die zich hierop beroept.

De termijn van 3 werkdagen begint te lopen vanaf het ogenblik waarop de partij die ontslag betekent, voldoende kennis heeft van de feiten (Cassatie, 23 mei 1973, *JTT* 1973, 212 en Cassatie, 11 januari 1993, *JTT* 1993, 58).

Het voorafgaand verhoor van de werknemer kan, ongeacht het resultaat en volgens de omstandigheden van de zaak, een maatregel vormen die de werkgever voldoende zekerheid geeft over het bestaan van een dringende reden tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst, inzonderheid voor haar eigen overtuiging en tevens tegenover de andere partij en het gerecht (Cass., 14 oktober 1996, *JTT* 1996, 500, noot; *RW* 1997-98 (verkort), 26).

Het Hof van Cassatie erkent dat het horen van de betrokkene relevant kan zijn (Cass. 5 november 1990, *JTT* 1991, 155); het horen van de werknemer wordt in deze rechtspraak verbonden met de vraag of de werkgever voldoende zekerheid en kennis heeft over de dringende reden en laat de drie werkdagentermijn slechts aanvagen na een eventueel verhoor.

Op grond van artikel 35 achtste lid van de arbeidsovereenkomstenwet moet de partij die een dringende reden inroept bewijzen dat zij de termijn van artikel 35 derde lid en vierde lid geëerbiedigd heeft.

Wanneer het arbeidsgerecht de tijdigheid van het ontslag om dringende redenen moet beoordelen, dient het alleen te onderzoeken of de aangevoerde kennis van het feit niet meer dan drie werkdagen bestond en doet het daarbij nog geen uitspraak over het bestaan van de feiten en het zwaarwichtig karakter ervan (cfr. Cass., 19 maart 2001, *JTT* 2001, 249).

12. Toegepast op deze zaak, is het zonder meer duidelijk dat TS een aantal feiten langer dan drie werkdagen vóór het ontslag kende; dit is verbonden met het feit dat de heer K. de woning te Wanze aangekocht had en lang voor de aankoop zijn intentie hiertoe had laten kennen.
13. Maar de verwijten in de ontslagbrief komen in essentie neer op belangenvermenging en misbruik van vennootschapsgoederen; deze aspecten werden maar onderzocht naar aanleiding van de uitlating van de vader van de medewerkster van de heer K. in verband met haar ontslag.

TS mocht terecht omwille van de daardoor verwekte argwaan daarna de heer K. bevragen over zijn relatie met de nv Lagrou. Dit gebeurde op 3 mei 2013, zoals de heer K. zelf

aangeeft in zijn persoonlijke commentaar, gevoegd bij de dagvaarding, p. 7-8, nr. 3. Hij betwistte daarbij een belangenconflict.

Deze ontkenning is belangrijk in verband met de voor TS vereiste zekerheid rond de gegevens, waarop het ontslag steunde.

Rond deze elementen werd een intern onderzoek gevoerd dat op 6 mei 2013 leidde tot de betekening van zijn ontslag, beslist en bekrachtigd door de Raad van Bestuur, van wie niet betwist wordt dat dit orgaan de ontslagbevoegdheid had.

14. Rekening houdend met zondag 5 mei 2013, werd het ontslag d.d. 6 mei 2013 dus alleszins betekend binnen de drie werkdagen na de kennisname van het geheel van de feiten en het bereiken van voldoende zekerheid voor het nemen van deze belangrijke beslissing.

Rekening houdend met de wettelijke feestdag van 9 mei 2013, werden de redenen van het ontslag vervolgens binnen de drie werkdagen betekend op 10 mei 2013.

15. De termijnen voor een ontslag om dringende reden werden door TS in acht genomen en de verder ingeroepen randelementen zijn daarbij zonder belang en kunnen aan deze beoordeling geen afbreuk doen.

Omtrent de overige vormvereisten bestaat tussen partijen geen betwisting.

De grond van de dringende reden en het bewijs ervan.

16. Artikel 35 van de arbeidsovereenkomstenwet omschrijft de dringende reden als de ernstige tekortkoming die elke professionele samenwerking tussen de werkgever en de werknemer onmiddellijk onmogelijk maakt.

Hieruit volgt dat 3 voorwaarden cumulatief aanwezig moeten zijn:

- er moet een ernstige tekortkoming zijn van de werknemer,
- die elke professionele samenwerking onmogelijk maakt,
- en dit op een bijzondere manier met name onmiddellijk en definitief

Artikel 35 laatste lid van de arbeidsovereenkomstenwet zegt dat de partij die een dringende reden inroept hiervan het bewijs dient te leveren.

Naast het foutief karakter (Cass. 23 oktober 1989, *JTT* 1989, 432) zal de rechter dus tevens de ernst van de tekortkoming dienen te beoordelen.

Bij de beoordeling van een dringende reden dient daardoor rekening te worden gehouden met de omstandigheden eigen aan de zaak. Het feit dat het ontslag om dringende reden rechtvaardigt, is immers het feit met inachtneming van alle omstandigheden die het feit het karakter van een zwaarwichtig motief geven (Cass., 13 december 1982, *Arr. Cass.*, 1982-1983, 504; Cass., 16 juni 1971, *JTT* 1972, 37; Cass., 23 mei 1973, *JTT* 1973, 212).

17. Voor een goed begrip van de ingeroepen dringende reden past het de tijdslijn te beschrijven in verband met de aankoop en de verbouwing van de directeursvilla te Bas-Oha (Wanze) door de heer K. , samen met zijn echtgenote en zijn vennootschap Villa Mosa.
- Deze villa werd door TS te koop gesteld begin 2009; de heer K. stelde zich voor de aankoop kandidaat op 20 augustus 2009. (stuk 29 K.)

- Op basis van een schattingsverslag, overhandigd aan de instrumenterende notaris, werd de koopprijs initieel vastgelegd op € 320.000. (tweede beroepsbesluiten K. , p. 22)
- In oktober 2009 werd het pand door TS leeg gemaakt. (verklaring op grond van art. 961/2 Ger. W. van de heer B., stuk 23 TS)
 - De heer K. werd toegelaten om reeds veranderingswerken aan de villa te starten; deze werden door de nv Lagrou uitgevoerd vanaf begin 2010 tot december 2011. (tweede beroepsbesluiten K. , p. 26 en verklaring B. – stuk 23 TS)
 - Tijdens de periode februari – juni 2010 worden er meerdere containers aan de directeurswoning te Bas-Oha geplaatst en betaald (€ 3.232,04) door TS (stukken 45 TS); uit de e-mail van 27 januari 2010 van de heer K. (stuk 69 TS) blijkt dat hij aan de heer B. vraagt om de voorheen aan de directeurswoning aanwezige containers ‘opnieuw te plaatsen’ om het huis ‘gereed te maken (préparer)’ – uitbreken vloerbedekking. Op 10 maart 2010 vraagt de heer B. aan de heer K. of hij nog altijd containers nodig heeft. (stuk 65 TS)
 - In dezelfde mail vraagt hij ook advies m.b.t. de aanpassing van de elektriciteit. Op 10 maart 2010 vraagt de heer K. aan de heer B. om de elektriciteit te verzwaren van 1 fase naar 3 fase 50; (e-mail 10 maart 2010 - stuk 65 TS) Deze werken ter waarde van € 8.566,49 worden aan TS gefactureerd. (stuk 44 TS)
 - Gedurende deze verbouwingswerken worden er kosten van nutsvoorzieningen (water, gas en elektriciteit) ter waarde van € 9. 884,20 gefactureerd aan TS (stukken 46 TS)
 - Op 15 juni 2010 meldt TS aan de instrumenterende notaris dat ze de directeurswoning aan de heer K. verkoopt voor de prijs van € 320.000. (stuk 38 K.)
 - Op 14 december 2010 verzendt het expertisebureau Troostwijk een nieuw schattingsverslag aan TS en raamt de waarde van het huis op € 356.000. (stuk 82 K.) Het vermeldt dat het rapport geen technisch verslag is, doch enkel een schattingsverslag (p.3, nr. 2). Dit verslag maakt op diverse plaatsen melding van de aanwezigheid van ‘distributie stroomvoorziening’.
 - Op 8 september 2011 wordt de elektriciteitsinstallatie door AIB Vincotte gekeurd.
 - Op 21 oktober 2011 wordt de notariële akte verleden voor de verkoop van de directeurswoning door TS aan de heer K. en zijn echtgenote Boyen als naakte eigenaars en aan de op 28 maart 2011 opgerichte bvba Villa Mosa als vruchtgebruikster voor de prijs van € 320.000. (stuk 26 TS) Deze bvba is een patrimoniumvennootschap opgericht door de echtgenoten K. -Boyen (stuk 25 TS). In de verkoopakte wordt voorzien dat de koper het genot van de zaak had vanaf 28 maart 2011, zodat hij vanaf die datum de belastingen, taksen en lasten verschuldigd is.
 - Op 21 en 25 oktober 2011 en op 7 augustus 2012 (met vervaldatum één maand later) verzond de nv Lagrou aan de bvba Villa Mosa de eindfacturen i.v.m. de renovatiewerken aan de woning voor een totaal bedrag van € 580.956,87. Deze facturen werden op de vervaldag niet voldaan en op 2 januari 2013 droeg de nv Lagrou haar schuldvordering over aan de nv

Doluanto, dagelijks bestuurder van de nv Lagrou, met als vertegenwoordiger de heer L. V.. Bijkomend wordt melding gemaakt van een lening van € 40.000 van de nv Lagrou aan de bvba Villa Mosa. Op 21 januari 2013 ontleende de nv Doluanto omwille van deze overdracht een bedrag van € 720.956,87 aan de bvba Villa Mosa, aan een rentevoet van 3,04612495%, terugbetaalbaar in 20 jaar d.m.v. 240 schijven van € 4.000 tot 20 januari 2033 (stuk 77 K.) Hiervoor werd een hypothecaire inschrijving genomen op de directeurswoning (stuk 27 TS).

18. Uit dit alles kan afgeleid worden dat:

- Er een vrij grote overgangstijd geweest is tussen de intentie tot aankoop van de directeurswoning (20 augustus 2009) en het verlijden van de notariële akte (21 oktober 2011)
- Er tijdens deze overgangsperiode begonnen werd met de renovatiewerken.
- Er tijdens deze renovatiewerken op aangeven van de heer K. kosten van containers, elektriciteitsverzwaring en nutsvoorzieningen werden betaald door TS.
- De aannemer nv Lagrou/nv Doluanto/L. V. zich verregaand financieel engageerde in wat hijzelf noemde 'een participatie in dit project' (stuk 76 K.) d.m.v. het langdurig laten openstaan van facturen na vervaldatum voor € 580.956,87, het toestaan van een lening van € 40.000 en het geven van de hypothecaire lening van € 720.956,87 op 21 januari 2013 aan de patrimoniumvennootschap van de heer K. als tegenboeking van deze openstaande posten.

19. Het arbeidshof aanvaardt dat de nv Lagrou tot aan het ontslag van de heer K. de huis-aannemer was van de TS. De heer K. (mede)ondertekende in zijn hoedanigheid van operationeel directeur talrijke engagementen en betalingen ten voordele van de nv Lagrou. Door het engagement van de nv Lagrou/nv Doluanto/L. V. in de participatie van zijn project tot uitbating van de directeurswoning diende de heer K. zich bewust te zijn van een reëel gevaar van belangenvermenging met zijn aannemer/financier, tevens huis-aannemer van TS.

20. Op slide 4 van de "ethische principes van de groep Tiense suiker" wordt m.b.t. de relaties met leveranciers gezegd: *De werknemer zal zijn overste onmiddellijk op de hoogte stellen van de ontvangst van ieder geschenk of gunst van ongewone grootte...* Deze begrijpelijke regels, gebaseerd op de goede trouw van toepassing op een leidinggevend directielid, werden op 25 maart 2009 aan de heer K. meegedeeld (stuk 14 TS); ze dateren dus niet van 2011.

Een gelijkaardige regel vindt men in de principes van goed bestuur van de groep d.d. 27 april 2009 m.b.t. de zakelijke integriteit, waarin gesteld dat de voordelen van leveranciers aan werknemers expliciet door de rechtstreekse overste moeten worden goedgekeurd. (stuk 13 TS)

Gelet op zijn verantwoordelijkheden, is het weinig waarschijnlijk dat de heer K. deze laatste regels niet zou kennen, maar alleszins ontving hij de mededeling van 25 maart 2009 en de slides i.v.m. de na te leven ethische principes.

21. De rechtstreekse overste van de heer K. was de heer H. (stuk 25 K.), die uiteraard wel op de hoogte was van de aankoop van de directeurswoning, het verloop van het dossier en de verbouwwerken door de nv Lagrou, maar die door de heer K. niet op de hoogte gebracht werd van de participatie d.m.v. uitstel van betaling van facturen en d.m.v. een substantiële lening door deze aannemer via zijn nevenbedrijf. (zie stuk 76 K. d.d. 10 maart 2010)
- Bij het gesprek van 3 mei 2013 werd aan de heer K. de kans gegeven om zijn betrokkenheid d.m.v. een participatie met de nv Lagrou rond een persoonlijk project op te helderen, maar hij heeft deze betrokkenheid ontkend. Hij werd hierover wel degelijk gehoord.
22. De heer K. wil dit essentieel gebrek aan transparantie verschonen door het feit dat hij op 3 november 2011 aan de juridisch verantwoordelijke, de heer J.L. C., via een niet ondertekend ontwerp van overeenkomst, melding gemaakt heeft van een uitstel van betaling aan de nv Lagrou tot aan de oprichting van de bvba Villa Mosa en de verwerving van het pand.
- De heer Claes was niet de overste van de heer K. en stond enkel in voor de juridische begeleiding van de aankoop. Maar zelfs dan nog brengt een dergelijke tersluikse mededeling geen enkele transparantie over de financiering via een lening, die meer dan 14 maanden na 3 november 2011 plaats vond en die ruim na de verwerving van het pand toegekend werd met ondertussen opschorting van de betaling van de renovatiefacturen.
- De omstandigheid dat de lening marktconform was en normaal afbetaald werd, is wat betreft het gebrek aan transparantie naar TS irrelevant.
23. Anders dan de heer K. voorhoudt, was de belangenvermenging niet potentieel, maar reëel omdat de nv Lagrou enerzijds sterk participeerde in een project van de heer K. en anderzijds de nv Lagrou beschouwd werd als huis-aannemer van TS, met wie de heer K. contracten afsloot voor zijn werkgever. Bovendien leidde de belangenvermenging tot reële vragen rond dubieuze opdrachten en facturatie aan de nv Lagrou.
24. TS toont immers aan dat de heer K. samen met mevrouw V. M. op 21 februari 2013 een offerte van de nv Lagrou d.d. 9 januari 2013 ondertekende voor de verwijdering van asbest voor een bedrag van € 230.900, terwijl de nv Lagrou op 6 februari 2013 aan haar onderaannemer voor dit werk een prijs van slechts € 45.000 opdrong. (stukken 32 en 33 TS) Op 29 januari 2013 – vóór de ondertekening van de offerte – was reeds een voorschot gefactureerd van € 195.000, dat door TS werd betaald (stuk 37 TS). Ongeacht de discussie pre-facturatie/facturatie (door de heer K. aangeduid als ‘netting’) kan hier op zijn zachtst gezegd gesproken worden van een dubieuze bevoordeling van de nv Lagrou, die plaats vond in dezelfde periode als de ondertekening van de hypothecaire financiering van de directeurswoning.
25. De heer K. was bestuurder van de v.z.w. Beschutte Werkplaats Blankendaele, die op jaarbasis een onderhoudscontract (€ 9.996) had met TS voor het maaien van gras, snoeien van hagen en heesters, o.m. rond de Witte Villa in Tienen. (stukken TS 30 d.d. 7 oktober 2011 en 31 d.d. 6 november 2012)

Op 19 februari 2013 ondertekende de heer K. samen met mevrouw V. M. een order ten voordele van de bvba V.I.D., (Vervoer en industriële diensten) voor o.a. 20 maaibeurten aan de Witte Villa (€ 47.300) en het aldaar snoeien van plantsoenen & bloemen + scheren hagen (€ 13.500), zijnde samen € 60.800. De bvba V.I.D. is opgericht door de heer L. V., die via de nv Doluanto dagelijks bestuurder is van de nv Lagrou. Ook dit order werd door de heer K. medeondertekend in dezelfde periode als de ondertekening van de hypothecaire financiering van de directeurswoning. Hij kon niet anders dan weten dat het tuinwerk gebeurde door de Beschutte Werkplaats Blankendaele.

De facturatie-uitleg en interne verwerking is ook hier irrelevant, wat de dubieuze opdracht betreft.

26. De offertes, hierboven besproken in de randnummers 25 en 26, tonen op zich de reële impact van het belangenconflict aan.

27. TS verwijst nog bijkomend naar een dubbele facturatie voor hetzelfde werk (verhuis labo) ten voordele van zowel de nv Lagrou en de bvba VID (stukken 34 en 35 TS), maar uit deze stukken blijkt niet dat de heer K. hierin betrokken was.

Langs de zijde van de heer K. is de lange uitleg over de interne verwerking van de dubieuze opdrachten irrelevant. In die zin is het getuigenaanbod, de vraag tot voorlegging van bijkomende stukken en het gevraagde deskundigenonderzoek overbodig.

Evenmin kan vrede genomen worden met het verweer van de heer K., bestaande in het afschuiven van verantwoordelijkheid naar ondergeschikt personeel; hijzelf was eindeverantwoordelijke en het vier ogen principe bij de ondertekening van documenten wordt doelloos, indien dit herleid wordt tot een louter formele aangelegenheid; de heer K. diende bij ondertekening een minimale controle uit te oefenen i.v.m. het reële karakter van door hem aanvaarde offertes.

28. In randnummer 17 vierde tot zesde streepje werd aangeduid dat de heer K. daarenboven tijdens de renovatiewerken aan de directeurswoning bepaalde kosten afwentelde op TS, zoals bestelling containers, verzekering elektriciteit en betaling nutsvoorzieningen.

29. Ten onrechte wil de heer K. de bestelling van containers in de periode maart tot juni 2010 verantwoorden omwille van het leegmaken van de woning, wat effectief ten laste was van TS.

Uit de e-mailcorrespondentie tussen de heer K. en zijn ondergeschikte B. van 27 januari 2010 (stuk 69 TS) en 10 maart 2010 (stukken 65 en 66 TS) volgt dat de heer K. de vinger op de knip hield wat betreft de renovatiewerken aan de directeurswoning, wat niet abnormaal is, maar ook dat hij zijn ondergeschikte hierbij actief inschakelde, zowel wat betreft de verzekering van de elektriciteit als wat betreft de bestelling van containers; in de mate dat dit resulteerde in facturatie ten laste van TS, is dit wel abnormaal.

Hij is slecht geplaatst om de verklaring van de heer B. i.v.m. deze tussenkomsten (stuk 23 TS) in een verdacht daglicht te plaatsen. Deze verklaring is in overeenstemming met bovengenoemde e-mails en is waarheidsgetrouw en bovendien afgelegd conform art. 961/2 Ger. W., bepaling die tot bedoeling heeft om overbodige getuigenverhoren te vermijden. Uit deze verklaring volgt ook dat de opkuiswerken van TS bij de aanvang van de

renovatiewerken beëindigd waren, zodat de nadien (veelvuldig) bestelde containers niet anders kunnen dan gediend hebben voor de eigen werken van de heer K. . Het proberen voordeel te halen uit de summiere omschrijving in de facturen kan daaraan geen afbreuk doen.

30. Op een vergelijkbare wijze wil de heer K. voordeel halen uit de clausule in de notariële verkoopakte dat de directeurswoning ter vrijer beschikking was vanaf 28 maart 2011 zodat hij slechts vanaf die datum de belastingen, taksen en lasten verschuldigd is.

Dit bood hem uiteraard geen vrijgeleide om de renovatiekosten, zoals containers voor deze werken, verzekering elektriciteit en gebruik van de nutsvoorzieningen, dienstig voor de renovatie, af te wentelen op TS tot die datum. Dit zijn geen lasten op het pand, doch uitgaven die het gevolg zijn van zijn plannen.

Maar bovendien dateren de kosten van de nutsvoorzieningen voor een groot deel van na 28 maart 2011.

In de sleutelpositie, waarin hij binnen TS zat, had hij bij de toch al ongebruikelijke toelating om de renovatiewerken ruim voor de eigendomsverwerving te starten, een regeling moeten treffen om dit voordeel en gebruik voor eigen rekening te vergoeden aan TS. In de plaats daarvan schakelde hij zijn ondergeschikte, de heer B. , in voor de elektriciteitsverzekering en betwist hij de vraag tot terugbetaling van zaken die enkel voor zijn eigen profijt dienden. De toelating om de renovatiewerken te starten impliceerde uiteraard dat hij deze werken zelf moest betalen.

Door dit niet te doen vermengde hij andermaal zijn persoonlijke belangen met de belangen van zijn werkgever en maakte hij misbruik van vennootschapsgoederen voor eigen gewin.

31. Ook de voorstelling als zou dit afwenden kaderen in de elektriciteitskeuring en in de schatting/prijsbepaling houdt geen stand.

Het schattingsverslag houdt uitdrukkelijk geen technische evaluatie in (p.3, nr. 2) en vermeldt enkel dat er 'distributie stroomvoorziening' is. Bovendien was de prijs reeds voor de keuring bepaald op € 320.000 en schatte Troostwijk het onroerend goed zelfs op € 356.000; indien de verzekering van de elektriciteit zou ingerekend zijn, dan had de oorspronkelijke prijs moeten worden verhoogd, terwijl hij thans behouden bleef, ondanks de zelfs hogere schatting.

32. Evenmin was er een verrekening met het loon, zoals hij voor de eerste rechter voorhield, want de heer K. vordert in graad van beroep achterstallig loon.

33. Wel dienen de door TS in rekening gebrachte kosten van nutsvoorzieningen te worden gecorrigeerd met de telefoonkosten. Uit de factuur blijkt dat het enkel om het abonnementsgeld ging, terwijl er dus geen verbruik is geweest. Het abonnementsgeld is dus blijkbaar het gevolg van het feit dat TS de telefoonlijn niet heeft afgesloten; de heer K. verklaart dat hij geen weet had van een Belgacomlijn.

34. Hierdoor dienen de kosten voor nutsvoorzieningen, aangewend tijdens de verbouwwerken, te worden herleid tot € 10.127,44 – 243,24 = € 9.884,20.

35. Besluitend kan vastgesteld worden dat de heer K. de ethische richtlijnen in verband met melding van belangenconflicten niet naleefde en dat hij daarbij dubieuze offertes

ondertekende ten voordele van een aannemer, met wie hij financieel in een eigen project participeerde. Tevens wendde hij vennootschapsgoederen af ten voordele van dit project.

Geoordeeld werd dat het niet melden van een belangenconflict ondanks uitdrukkelijke richtlijnen een ontslag om dringende reden kan verantwoorden (Arbh. Brussel 17 december 2013, , AR 2013/AB/74, www.juridat.be) ; dit is des te meer zo wanneer er dubieuze contracten met deze zakenpartner worden afgesloten (Arbh. Brussel 7 oktober 2014, AR 2013/AB/620, niet gepubliceerd; Arbh. Brussel 2 november 1990, *Med. VBO* 1992/11, 97) Het afwenden van vennootschapsgoederen voor eigen gewin maakt alleszins een ernstige tekortkoming uit die de professionele samenwerking tussen werkgever en werknemer onmiddellijk onmogelijk maakt.

De eerste rechter heeft de dringende reden dan ook terecht aanvaard.

36. De nevenelementen die partijen ter sprake brengen, zoals b.v. de incidenten en ontslagen van andere medewerkers, de opvolging van de facturatie, het doorschuiven van verantwoordelijkheden, het verloop van de aankoop en renovatie van de woning, het marktconform zijn van de financiering en de terugbetaling ervan, de interne verwerking van orders en boekhoudkundige overboekingen, de eerdere samenwerking met de aannemer, de verdachtmaking door de heer K. van de heer H. ... doen aan deze vaststellingen en beoordeling geen afbreuk. Als tweede hoogste in rang in de onderneming had de heer K. een belangrijke voorbeeldfunctie en diende TS te kunnen rekenen op zijn volledige goede trouw.

Gelet op de vaststellingen is het overbodig verder in te gaan op de onderzoeksmaatregelen, die partijen voorstellen.

37. Het hoger beroep m.b.t. de onderdelen opzeggingsvergoeding, misbruik van ontslagrecht en schadevergoeding outplacement is aldus ongegrond.

Variabel loon

38. In art. 1.2 van de bijlage aan de arbeidsovereenkomst van 1 maart 2005 werd aan de heer K. naast zijn vaste bezoldiging en de veranderlijke collectieve bezoldiging een veranderlijke individuele bezoldiging op basis van zijn prestaties toegekend, als volgt:

Vertegenwoordigt (vakantiegeld inbegrepen) een bepaald % van de vaste jaarlijkse bezoldiging, met een maximum van 30%.

Zij wordt bepaald door de Afgevaardigde bestuurder op basis van de behaalde objectieven en wordt, ten laatste eind april betaald.

39. Bij e-mail van 4 januari 2013 wordt aan de heer K. meegedeeld dat hij een dergelijk variabel loon zal krijgen, zonder dat de hoogte hiervan reeds werd bepaald. Hij kan dit variabel loon ontvangen ofwel via het aandelenoptieplan ofwel in cash, naar zijn keuze, die hij wel voor 15 januari schriftelijk moet ter kennis brengen. (stuk 106 K.)
40. Op 10 januari 2013 laat de heer K. aan TS weten dat hij het variabel loon, te ontvangen in 2013, overeenkomstig het Fund Option Plan wil ontvangen (stuk 11 TS)

41. Hierdoor wijzigen de partijen in onderling akkoord de initiële overeenkomst, die voorziet in een uitbetaling in geld, in de zin dat deze voor 2013 vervangen wordt door het toekennen van aandelenopties overeenkomstig het plan.

Deze wijziging in onderling akkoord van de oorspronkelijke afspraak impliceert dat de werkgever zijn verbintenis tot betaling van een veranderlijke individuele bezoldiging op basis van de prestaties van de werknemer honoreert door zijn verplichtingen overeenkomstig het optieplan na te komen. Er dient dus enkel te worden nagezien of de werkgever dit volledig heeft gedaan.

42. Deze rechten en verplichtingen werden neergeschreven in het toepasselijke optieplan (stuk 10 TS).

- In hoofdstuk 5. a) (p.16) wordt duidelijk verwezen naar de toepasselijkheid van de wet van 26 maart 1999 betreffende het Belgisch actieplan voor de werkgelegenheid 1998 en houdende diverse bepalingen. (BS 1 april 1999 – ook aangeduid als *aandelenoptiewet*)
- Op grond van art. 4.2 en 4.4 van het plan worden de opties gratis aangeboden aan de begunstigen, waarna de optie de deelnemer toelaat om één aandeel van BEVEK te verwerven volgens de regels van het plan.
- Art. 4.6 impliceert de aanvaarding van de opties, waardoor het aanbod geldig blijft tot 10 mei 2013, wat gebeurt door het terugsturen van het aanvaardingsbulletin. Dit wordt nogmaals uitdrukkelijk benadrukt op het voorblad van het plan en dit is in overeenstemming met art. 42 §1 tweede lid van de aandelenoptiewet, zoals gewijzigd door art. 404 van de wet van 24 december 2002 (BS 31 december 2002 eerste uitgave).
- In art. 4.13 worden enkele bijzondere gevallen bepaald, direct of indirect verbonden aan het arbeidscontract, waaronder de beëindiging van het arbeidscontract door de werkgever wegens zware fout; in dat geval worden de nog niet uitgeoefende of nog niet overgedragen opties nietig en zonder waarde in hoofde van de deelnemer vanaf de betekening van het ontslag.

43. Hieruit vloeit voort dat TS gehouden was om de opties, die een vergelijkbare waarde dienden te hebben dan het uit te betalen veranderlijk loon, aan te bieden.

Op grond van art. 41, 4° van de aandelenoptiewet wordt onder aanbod verstaan: *het aanbod dat schriftelijk en gedateerd aan de begunstigde ter kennis wordt gebracht.*

Dit gebeurde op 11 april 2013 ten bedrage van 5.947 opties, met nogmaals de melding dat de heer K. dit ten laatste op 10 mei 2013 schriftelijk diende te aanvaarden d.m.v. het aanvaardingsbulletin. (stuk 12 van de dossiers van beide partijen)

44. Ditmaal echter aanvaarde de heer K. de aangeboden opties niet. (zijn stuk 13 d.d. 29 april 2013)

45. Een dergelijke al dan niet aanvaarding kadert in de fiscale behandeling, zoals ze voortvloeit uit art. 42 van de aandelenoptiewet, luidend als volgt:

De voordelen van alle aard verkregen uit hoofde of naar aanleiding van de beroepswerkzaamheid van de begunstigde, onder de vorm van al dan niet kosteloze

toekenning van een optie, vormen voor deze laatste een beroepsinkomen dat belastbaar is op het ogenblik van de toekenning ervan, wanneer hij die optie niet heeft aangewend voor de uitoefening van zijn beroepswerkzaamheid.

Wanneer de begunstigde het aanbod ten laatste op de zestigste dag die volgt op de datum van het aanbod, schriftelijk heeft aanvaard, wordt de optie uit fiscaal oogpunt geacht op die zestigste dag te zijn toegekend, zelfs indien aan de uitoefening van de optie opschortende of ontbindende voorwaarden zijn verbonden. De begunstigde die voor het verstrijken van die termijn de aanbieder niet schriftelijk de aanvaarding van het aanbod heeft medegedeeld, wordt geacht het aanbod te hebben geweigerd.

46. Een aandelenoptie geeft immers enkel een kans op winst, maar vertegenwoordigt daardoor een zekere waarde, die fiscaal als beroepsinkomen wordt beschouwd.

Omwille van het mogelijke fiscale risico dat aan de toekenning van de aandelenopties is verbonden, is de werknemer niet verplicht een dergelijke optie te aanvaarden. Dit vormt de ratio legis van het uitdrukkelijk opgelegde weigeringsrecht van de werknemer. (*Parl. St., Kamer, 1998-1999, nr. 1912/8, p. 5, en Senaat, 1988-1999, nr. 1282/4, p. 6; Arbitragehof 28 juli 2003, nr. 125/2006, B.8*)

Deze regeling werd door het Arbitragehof als voldoende redelijk aanvaard omwille van de rechtszekerheid inzake het fiscaal statuut, ongeacht of de begunstigden al dan niet de mogelijkheid hebben om de optie daadwerkelijk uit te oefenen. (B.9)

47. Deze fiscale regeling is derhalve een eigen fiscale keuze van de werknemer, waarvan de vorm door de wetgever werd vastgelegd, maar deze is onafhankelijk van de verplichtingen die op de werkgever rusten.
48. Hieruit vloeit voort dat de aanvaardingsweigerings van de heer K. d.d. 29 april 2013 zijn beslissing is, maar niets afdoet aan de nakoming van de vervulling van het werkgeversengagement in verband met het optieplan, waarvan de heer K. op 10 januari 2013 had aanvaard dat dit een geldige betaling van het veranderlijk loon inhield. Op dat ogenblik had hij zich niet het recht voorbehouden om bij niet aanvaarding van de aandelen toch nog een uitbetaling in geld te bekomen. Integendeel, het was juist de bedoeling om bij keuze voor het optieplan de tot dan toe overeengekomen modaliteit van uitbetaling in geld te niet te doen.
49. Hieruit vloeit voort dat de vordering tot betaling van veranderlijk loon in geld terecht ongegrond werd verklaard, zodat het hoger beroep op dit punt ongegrond is.

ADV-Dagen

50. Terecht merkt TS op dat de vordering van de heer K. tot betaling van zogenaamde niet opgenomen recuperatiedagen niet gestaafd is.
51. Enerzijds duidt hij niet aan op welke basis hij tot een reëel saldo van 1.144 uren komt (hij steunt zich op een niet verifieerbare simulatie), doch anderzijds betwist TS de rechtsgrond

van deze vordering, omdat de regels van de arbeidsduur niet op de heer K. van toepassing zijn. De heer K. duidt niet aan op welke basis hij recht zou hebben op recuperatiedagen.

52. Dit onderdeel werd bij gebrek aan bewijs terecht ongegrond verklaard en het hoger beroep is op dit punt eveneens ongegrond.

Achterstallig loon

53. In graad van hoger beroep vordert de heer K. nog betaling van achterstallig loon ter waarde van € 25.875,16 (p. 122 van zijn tweede beroepsbesluiten – elfde grief). TS liet dit punt onbesproken.

54. De heer K. houdt voor dat onvoldoende rekening werd gehouden met de verhogingen van zijn basissalaris; ter zitting verwijst hij naar zijn stukken 16 en 17, die hierover nochtans geen voldoende klare opheldering geven.

Omtrent de werkelijk betaalde brutobedragen worden helemaal geen duidelijke verantwoordende stukken voorgebracht.

55. Het past derhalve dat partijen dit duidelijker zouden verifiëren en uitwerken om zo mogelijk tot een onderlinge afwikkeling te komen; indien dit niet mogelijk is, dienen ze de resterende twistpunten duidelijk aan te geven en met stukken aan te tonen.

De debatten worden ten dien einde heropend.

Groepsverzekering

56. De heer K. vraagt terugbetaling van na het ontslag te veel terugbetaalde bedragen aan de groepsverzekeringsmaatschappij.

Ook op dit punt ontbreken de nodige gegevens ter beoordeling en terecht vraagt de heer K. over dit onderdeel transparantie en voorlegging van een historisch overzicht.

Ook op dit punt dienen de debatten te worden heropend.

De tegenvordering

57. TS vordert terugbetaling van kosten ten bedrage van € 27.471,31 die de heer K. ten onrechte aan zijn privéwoning heeft laten doen voor rekening van zijn werkgever.

58. Ten onrechte argumenteert de heer K. dat dit een zaak van afrekening in het kader van de verkoop van het pand zou zijn. De heer K. is in zijn hoedanigheid van werknemer verantwoordelijk voor de foutieve afwendings van vennootschapsgoederen, zoals uitgelegd in de randnummers 17 en 28 tot 34 bovenvermeld. Hij is dan ook gehouden tot terugbetaling en hij dient eventueel verder intern te regelen zoals het hoort.

59. De afrekening moet echter worden aangepast als volgt:

- Elektriciteitsverzwaring € 8.566,49
- Huur containers € 3.232,04

| | |
|---------------------------------------|-------------------|
| - Nutsvoorzieningen zie randnummer 34 | <u>€ 9.884,20</u> |
| Totaal | € 21.682,73 |

60. Het hoger beroep is in die mate gedeeltelijk gegrond.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en reeds in volgende mate gedeeltelijk gegrond;

Bevestigt het bestreden vonnis wat betreft de afwijzing van de hoofdeis in verband met de gevorderde opzeggingsvergoeding, vergoeding misbruik ontslagrecht, variabel loon, achterstallige recuperatiedagen, schadevergoeding outplacement en de ermee overeenstemmende sociale documenten;

Hervormt het bestreden vonnis wat betreft de tegenvordering en herleidt het door de eerste rechter toegekende bedrag tot € 21.682,73.

Houdt de beslissing in verband met het achterstallig loon en de groepsverzekering aan en heropent op dit punt de debatten om de partijen toe te laten gevolg te geven aan wat gezegd werd in de randnummers 53 tot 56.

Het staat de partijen vrij om hierover te concluderen volgens de navolgende conclusiekalender:

- Zegt dat de heer K. zijn opmerkingen hierover kan neerleggen uiterlijk op 31 december 2015.

- Zegt dat de nv Tiense Suikerraffinaderij kan repliceren uiterlijk op 29 januari 2016.

Stelt de zaak voor verdere behandeling vast op de openbare terechtzitting van de 3de kamer van dit Hof (zaal 0.6), Poelaertplein, 3 te 1000 Brussel op dinsdag 1 maart 2016 om 14 uur met een pleitduur van 30 minuten.

Houdt de gerechtskosten aan.

Aldus gewezen en ondertekend door de derde kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

| | |
|-----------------------|---|
| Lieven LENAERTS, | kamervoorzitter, |
| Simone ALAERTS | raadsheer in sociale zaken, werkgever, |
| Daniël HEYVAERT, | raadsheer in sociale zaken, werknemer-bediende, |
| bijgestaan door : | |
| Dirk VAN DEN BROECKE, | griffier. |

Lieven LENAERTS,

Dirk VAN DEN BROECKE,

Simone ALAERTS,

Daniël HEYVAERT.

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van dinsdag 17 november 2015 door:

Lieven LENAERTS, kamervoorzitter,
bijgestaan door
Dirk VAN DEN BROECKE, griffier.

Lieven LENAERTS,

Dirk VAN DEN BROECKE.